

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobce **EKOFIN spol. s r.o.**, se sídlem Lidická 44, Břeclav, proti žalovanému **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2013, č.j. JMK 43077/2013, sp. zn. S-JMK 43077/2013/KŽÚ/MSv,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a shrnutí rozhodnutí žalovaného

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný částečně změnil výrok 1) rozhodnutí Městského úřadu Břeclav, odboru stavebního řádu a obecního živnostenského úřadu, (dále jen „živnostenský úřad“), ze dne 21.2.2013, č.j. OŽÚ/1036/2012/Vy/27, a to tak, že opravil označení použitého zákonného ustanovení, místo chybně uvedeného § 64 zákona č.

455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „živnostenský zákon“), uvedl správně § 62 živnostenského zákona. Ve zbývajících částech žalovaný rozhodnutí potvrdil.

[2] Živnostenský úřad uvedeným rozhodnutím uložil žalobci podle § 62 odst. 4 písm. b) živnostenského zákona pokutu ve výši 3 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 62 odst. 1 písm. e) bodu 2 živnostenského zákona, kterého se dopustil tím, že neoznámil živnostenskému úřadu předem ukončení provozování činnosti v provozovně na adrese Břeclav, nám. T.G. Masaryka 39/6 k datu 15.1.2010 a učinil tak až 15.8.2012. Zároveň živnostenský úřad uložil žalobci dle § 79 odst. 5 správního řádu v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhl. č. 520/2005, o rozsahu hotových výdajů a ušlého zisku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

[3] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Žalovaný nejprve shrnul skutkový stav věci a průběh dosavadního řízení, následně se vypořádával s odvolacími námitkami. V první řadě reagoval na námitku podjatosti, kdy žalobce tvrdil, že podjatost nemusí být prokázána, postačuje, pokud existují o nepodjatosti pochybnosti. Žalovaný citoval § 14 odst. 1 a 2 správního řádu. Konstatoval, že žalobce v námitce podjatosti neuvedl, jaký poměr k předmětu řízení nebo k jeho osobě by oprávněné úřední osoby živnostenského úřadu měly mít. Námitku tedy neshledal důvodnou. Dále se žalovaný vypořádal s námitkou žalobce týkající se data ukončení provozování činnosti v předmětné provozovně. Žalobce namítal, že na živnostenském úřadě musel odpovídat bez přípravy. Trvá však na tom, že nájem byl ukončen již k 31.3.2005. Žalovaný v tomto směru připomněl, na základě kterých skutečností byl do živnostenského rejstříku zapsán údaj o ukončení provozování živnosti v předmětné provozovně ke dni 15.1.2010. Především odkázal na skutečnosti, které uvedl sám žalobce ústně do protokolu o kontrole dne 15.8.2012. Téhož dne v 16:30 hod. žalobce prostřednictvím registračního formuláře „změnový list“ učinil k živnostenskému úřadu podání, v němž oznámil ukončení provozování živnosti v provozovně dnem 15.1.2010.

[4] Dále žalovaný odkázal na námítky žalobce ze dne 18.8.2012 vůči protokolu o kontrole, ve kterých žalobce zopakoval, že Městský úřad v Břeclavi obdrží každý týden 5 výtisků titulu Moravský jih. V nich byl uveden údaj o změně sídla provozovny ve struktuře podle § 17 odst. 3 a 5 živnostenského zákona, a živnostenský úřad si tudíž měl údaj opravit sám. Žalobce také založil do spisu výtisk č. 1 ročníku 24 týdeníku Moravský jih, které vyšlo 12.1.2010 a obsahuje adresu redakce T.G.M. 6, výtisk č. 2 ročníku 24, které vyšlo 19.1.2010, kde je uvedena již adresa Lidická 44. Toto číslo pak obsahuje článek s titulem „Nákupem nemovitosti můžete přijít o peníze“, v němž je mimo jiné uvedeno, že redakce Moravského jihu musela změnit sídlo a přestěhovat se z centra Břeclavi, a nyní se nachází na adrese Lidická 44. Žalovaný konstatoval, že na základě těchto skutečností dospěl k závěru, že datum 15.1.2010 zapsané v živnostenském rejstříku je skutečně správným údajem o ukončení provozování živnosti v předmětné provozovně. Vzhledem k tomu žalovaný nepovažoval relevantní námitku žalobce, že došlo k ukončení provozování živnosti v provozovně nám. T.G.M. již 31.5.2005. Tuto skutečnost sdělil žalobce již v námitkách ze dne 18.8.2012, a toto tvrzení doplnil písemností ve věci „Dohoda o ukončení nájmu nebytových prostor“ podepsané dne 31.3.2005 pronajímatelem Ing. I. O. a nájemcem

společností EKOFIN spol. s r.o., za nějž dohodu podepsal jednatel Ing. I. O. Dohoda totiž neřeší ukončení provozování živnosti v předmětné provozovně, která může stejně dobře fungovat i bez právního vztahu k danému místu vzhledem k personálnímu propojení pronajímatele a nájemce.

[5] K námitce promlčení správního deliktu žalovaný konstatoval znění § 64 odst. 3 živnostenského zákona. Připomněl, že správní delikt spáchaný žalobcem spočívá v tom, že předem neoznámil živnostenskému úřadu ukončení provozování živnosti v předmětné provozovně. Samotné správní řízení bylo zahájeno vydáním příkazu dne 5.12.2012, přičemž živnostenský úřad se o deliktu dozvěděl dne 15.3.2012 při místním šetření na adrese nám. T.G. Masaryka 39/6. K faktickému ukončení činnosti v provozovně došlo dne 15.1.2010, tato skutečnost byla živnostenskému úřadu oznámena až dne 15.8.2012. Povinností žalobce bylo před vlastním ukončením provozování živnosti oznámit toto živnostenskému úřadu. Protože tak neučinil, způsobil vznik protiprávního stavu, který započal nejpozději dnem 15.1.2010, a tento trval až do okamžiku, kdy stanovená povinnost byla splněna dnem 15.8.2012 oznámením o ukončení provozování živnosti. Šlo tedy o trvalý správní delikt, u něhož nelze objektivně tříletou lhůtu pro zánik odpovědnosti uplatňovat od počátku protiprávního stavu, ale až od okamžiku ukončení. Objektivní lhůta byla zachována, neboť začala plynout až dnem 15.8.2012.

[6] Změna části výroku 1. rozhodnutí živnostenského úřadu vyplývala z nutnosti opravit chybné označení ustanovení, dle něhož byla pokuta ukládána. Jednalo se o zřejmou nesprávnost.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[7] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce včas žalobu. Konstatoval, že žalobce je vydavatelem okresních novin s názvem Moravský jih, jednatelem a jediným vlastníkem je Ing. I. O. Dne 15.3.2012 žalovaný údajně provedl šetření na adrese nám. T.G. Masaryka 39/6 a mohl zjistit, že žalobce se na této adrese nenachází, a proto dne 3.4.2012 zahájil kontrolu.

[8] Žalobce v tiráži Moravského jihu uváděl údaje, ze kterých by se dalo určit, kde se nachází redakce, údaje však nebyly správné. Tyto údaje totiž nejsou pro vydavatele důležité a k jejich změně dochází i po několika letech. Uvedení změny adresy provozovny bylo vyvoláno článkem o dražbě nemovitosti a ne vlastním přestěhováním. Pokud by článek o dražbě nemovitosti v novinách uveden nebyl, změna v tiráži by nenastala. Nemovitost na adrese T.G. Masaryka 39/6 zakoupili v minulém století manželé O., nájemcem v této nemovitosti byl také žalobce, který však svůj nájem ukončil k 31.3.2005.

[9] Při soudním sporu o vyloučení nemovitosti na adrese nám. T.G. Masaryka 39/6 mezi manželými O. a správcem konkursní podstaty úpadce Pojišťovny Morava a.s. vznikly dokumenty podepsané dne 31.3.2008, a to dohoda o úpravě vzájemných vztahů a dohoda o předání. V žádném z těchto dokumentů, která žalobce předkládá jako důkazy, není zmínka o žalobci.

[10] Dne 13.9.2012 vznikl dokument „Záznam o podání vysvětlení“ č.j. OŽÚ 1036/2012/Vy/22. Na toto jednání nebyl žalobce přizván a nebyl o něm informován.

[11] Žalobce je přesvědčen, že žalovaný nedostatečně zjistil skutečný stav věci, protože nebyl předložen žádný takový důkaz, který by prokazoval nájem žalobce od 31.3.2005 ani jiný důkaz, že v kolizní době žalobce na předmětné adrese provozovnu provozoval. Vzhledem k tomu je žalobce přesvědčen, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Žalovaný se řádně nevypořádal s námitkami žalobce, a děj, o kterém hovoří, je jiný než skutečný.

[12] To, že žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že je zřejmá snaha účastníka o popření jeho tvrzení předložením listiny o ukončení pronájmu prostoru provozovny k datu 31.3.2005, které se významně blíží k datu rozhodnému pro promlčení deliktního jednání, což bylo vyhodnoceno jako okolnost přitěžující, vypovídá o podjatosti žalovaného.

[13] Žalobce nepopírá, že se správního deliktu dopustil, ale má jednoznačně za prokázané, že odpovědnost za tento delikt zanikla dle § 64 odst. 3 živnostenského zákona.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[14] Žalovaný v podstatných bodech připomněl průběh správního řízení. A obsah předložených listin. Žalovaný konstatoval, že podklady týkající se ukončení činnosti provozovny žalobce v nemovitosti T.G. Masaryka 39/6 směřují do období přelomu let 2009 – 2010 a svědčí o závěru, že datum 15.1.2010 sdělené jednatelem žalobce Ing. I. O. do protokolu o kontrole jako den ukončení provozování činnosti žalobce v předmětné provozovně je datem, které odpovídá skutečnému stavu věci.

[15] Proti těmto zjištěním v době projednání věci stála pouze dohoda o ukončení nájmu nebytových prostor ze dne 31.3.2005 předložená živnostenskému úřadu dne 24.9.2012. Předmětem dohody bylo ukončení nájmu nebytových prostor na náměstí T.G.M. or.č. 6 v Břeclavi, a byly připojeny podpisy pronajímatele Ing. I. O. a za nájemce – žalobce rovněž Ing. I. O. Správní orgány vyhodnotily tuto písemnost jako nevýznamnou, jelikož nevypovídala nic podstatného. Neřeší ukončení provozování živnosti v předmětné provozovně, která mohla stejně dobře fungovat i bez právního vztahu k danému místu vzhledem k osobě Ing. I. O., který byl nejen pronajímatelem, ale rovněž jediným jednatelem a společníkem žalobce jako nájemce. Dle správních orgánů tato písemnost nebyla schopna zvrátit učiněná zjištění.

[16] Pokud žalobce v žalobě tvrdí, že údaje v tiráži moravského deníku nebyly správné, považuje žalovaný tuto námitku za účelovou, neboť to byl sám žalobce, resp. jeho jediný jednatel Ing. I. O., který na správnost informací v tiráži uvedeného týdeníku opakovaně poukazoval a tvrdil, že uvedením adresy v tiráži listu splnil povinnost oznámit živnostenskému úřadu ukončení provozování činnosti v provozovně dle § 17 odst. 3 živnostenského zákona.

[17] Pokud jde o doklady uvedené v žalobě, týkajících se soudního sporu o vyloučení nemovitosti ze soupisu konkursní podstaty žalovaný sdělil, že se k nim nemůže vyjádřit, neboť mu nejsou známy, žalobce je v průběhu správního řízení neuplatnil.

[18] Pokud žalobce zmiňuje záznam o podání vysvětlení ze dne 13.9.2012, tato písemnost je skutečně založena ve spise, ale žalovaný ji ve svém rozhodnutí nepoužil. Námitka ve vztahu k této písemnosti je tedy nedůvodná.

IV. Posouzení věci Krajským soudem v Brně

IV.a) Průběh správního řízení

[19] Zdejší soud, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále též „s. ř. s.“), bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, a shledal, že žaloba není důvodná. Vzhledem k žalobním námitkám pokládal soud za nezbytné podrobně popsat průběh správního řízení ve věci.

[20] Ze správního spisu soud zjistil, že živnostenský úřad provedl dne 15.3.2012 kontrolní šetření v provozovně na adrese T.G. Masaryka 39/6, Břeclav, kde měl žalobce mít dle údajů v živnostenském rejstříku provozovnu k provozování činnosti volné s předmětem podnikání „vydavatelská činnost“. Tato provozovna však na uvedené adrese nalezena nebyla. Vzhledem k tomu živnostenský úřad oznámil žalobci přípisem ze dne 27. 3. 2012, doručeném žalobci dne 3.4.2012 zahájení kontroly. Zároveň byl zástupce žalobce předvolán k poskytnutí informací na den 11.4.2012.

[21] Žalobce zastoupen jednatelem Ing. I. O. reagoval přípisem ze dne 4.4.2012, v němž namítl podjatost celého živnostenského úřadu z důvodu kontroly proběhlé u občanského sdružení Sdružení Občanů Help - Centrum Břeclav s tím, že tato kontrola vedla k obvinění jeho manželky z trestného činu úvěrového podvodu a odposlechům jeho telefonu. Po doplnění návrhu vedoucí živnostenského úřadu rozhodl rozhodnutími ze dne 7. 5. 2012 o nevykloučení dvou kontrolních pracovníků, které se přímo podílely na výkonu kontroly, ze které dovozoval žalobce podjatost. Proti těmto rozhodnutím podal žalobce odvolání, která žalovaný jako nepřijatelná zamítl.

[22] Následně byl žalobce předvolán na jednání u živnostenského úřadu na den 15. 8. 2012 a byl vyzván k předložení specifikovaných dokladů. O tomto jednání byl sepsán protokol, který Ing. I. O. jako statutární zástupce odmítl bez uvedení důvodu podepsat. Sdělil, že činnost žalobce byla přesunuta z adresy T.G. Masaryka 39/6 v průběhu roku 2010, a v současnosti veškerá činnost probíhá v prostorách na ulici Lidická 1997/44. Oznámení o změně provozovny žalobce učinil tak, že toto oznámil v novinách, které obdržel v 5 výtiscích i městský úřad ve struktuře, která je stanovena v § 17 odst. 3 a násl. živnostenského zákona.

[23] V kopii části novin „Moravský jih“ ze dne 12. 1. je v tiráži uvedena adresa redakce nám. T.G.M. 6, Břeclav, v kopii části novin ze dne 19. 1. adresa Lidická 44, Břeclav. Kopie jsou součástí správního spisu.

[24] Téhož dne, tedy 15.8.2012, oznámil žalobce živnostenskému úřadu ukončení provozování činnosti v předmětné provozovně k 15.1.2010, provedl to tak, že vyplnil „změnový list“ (kopie tohoto dokladu je obsažena ve spise žalovaného).

[25] Přípisem ze dne 18. 8. 2012 žalobce oznámil živnostenskému úřadu, že upřesňuje ukončení „*jakéhokoliv vztahu k objektu a tím spíše i k provozovně na T.G. Masaryka 39/6 ke dni 31. 5. 2005*“. Zároveň opět poukázal na to, že „*Městský úřad v Břeclavi každý týden obdrží 5 výtisků titulu Moravský jih, kde tiráž obsahuje všechny potřebné údaje dle § 17 odst. 3 uvedené v odst. 5 ŽZ a tudíž si je Živnostenský úřad, potažmo Odbor stavebního úřadu a obecního živnostenského úřadu, sám měl opravit*...“.

[26] Následně žalobce zaslal živnostenskému úřadu kopii dohody o ukončení nájmu nebytových prostor ze dne 31.3. 2005 o ukončení nájmu nebytových prostor na náměstí T.G.M. or.č. 6 v Břeclavi, kterou podepsal za pronajímatele Ing. I. O. a za nájemce rovněž Ing. I. O.

[27] Dne 13. 9. 2012 se na předvolání dostavil pan N. D. T. a vypovídal o objektu na adrese Břeclav, nám. T.G. Masaryka 39/6. O jeho výpovědi byl sepsán „Záznam o podání vysvětlení ve smyslu §137 zákona č. 200/2004 Sb. správní řád, ve znění pozdějších předpisů“. Sdělil, že společnost MOVI, spol. s r. o., kterou zastupuje, předmětný objekt získala v dražbě dne 14. 10. 2009, v té době se zde mimo jiné nacházela redakce týdeníku Moravský jih. K převzetí objektu došlo k 30. 12. 2009. Do 30. 12. 2009 platil Ing. O. nájem.

[28] Ve správním spise je rovněž obsažen výpis z katastru nemovitostí, ze kterého je zřejmé, že společnost MOVI, spol. s r. o. získala objekt bydlení Břeclav, č.p. 39 v dražbě dne 14. 10. 2009 a zápis o změně odběratele Vodovody a kanalizace Břeclav, a.s. ze dne 30. 12. 2009. Z tohoto zápisu vyplývá, že dosavadním odběratelem na adrese T.G. Masaryka 39/6 byl I. O., novým odběratelem je MOVI, spol. s r. o. Dále je zde plná moc ze dne 30.12.2009 udělená Ing. I. O. osobě T. N. D. pro ukončení Smlouvy o sdružených službách dodávky plynu pro místo spotřeby 9301241651,

[29] Dne 23. 10. 2012 rozhodl živnostenský úřad o námitkách žalobce a dne 3. 12. 2012 vydal ve věci příkaz č.j. OŽÚ/1036/2012/Vy/24 o uložení pokuty za správní delikt dle § 62 odst. 1 písm. e) bodu 2 živnostenského zákona, proti němuž podal žalobce dne 14.12.2012 odpor. Následně byl žalobce přípisem ze dne 16. 1. 2013 vyrozuměn o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí a poté bylo živnostenským úřadem vydáno dne 21.2.2013 rozhodnutí ve věci, které bylo žalobcem napadeno odvoláním a na základě kterého rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

IV.b) posouzení žalobních námitek

[30] Žalobce v žalobě především namítal, že žalovaný nedostatečným způsobem zjistil skutečný stav věci, nebyl předložen žádný důkaz, prokazující nájem žalobce na adrese T.G. Masaryka 39/6 v Břeclavi od 31. 3. 2015, ani důkaz o tom, že by zde žalobce v tomto období měl provozovnu. Vzhledem k tomu je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Žalovaný se rovněž nevypořádal s námitkami žalobce, děj, o kterém hovoří, je jiný než skutečný.

[31] Uvedené žalobní námitky žalobce jsou zcela nedůvodné. Skutkový stav věci, tak jak je popsán v napadeném rozhodnutí, byl zjištěn dostatečným způsobem s ohledem na předmět řízení, je v souladu s obsahem správního spisu, který soud shrnul výše. Skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí jsou podpořeny konkrétními důkazy.

[32] Je třeba zdůraznit, že předmětem řízení byl správní delikt podle § 62 odst. 1 písm. e) bodu 2 živnostenského zákona v řízení a uložení pokuty za tento delikt podle § 62 odst. 4 písm. b) živnostenského zákona. Žalobce se dopustil správního deliktu tím, že v rozporu s §17 odst. 3 živnostenského zákona neoznámil předem ukončení provozování živnosti v provozovně, za což náleží pokuta až do 100 000 Kč (podle §17 odst. 3 je podnikatel, až na výjimky které se na žalobce nevztahují, povinen zahájení a ukončení provozování živnosti v provozovně předem oznámit živnostenskému úřadu.)

[33] Soud se zcela ztotožňuje se žalovaným, že žalobce se uvedeného správního deliktu dopustil tím, že neoznámil živnostenskému úřadu předem ukončení provozování činnosti v provozovně na adrese Břeclav, nám. T.G. Masaryka 39/6 k datu 15.1.2010 a učinil tak až 15.8.2012.

[34] Uvedený skutkový stav věci jasně vyplývá jednak z výpovědi samotného statutárního zástupce žalobce, dále rovněž z tiráže týdeníku Moravský list a ze změnového listu – viz odst. [22] až [24] výše. Závěr, že k ukončení činnosti žalobce v provozovně na T.G. Masaryka 39/6 počátkem roku 2010 je podpořen rovněž výpisem z katastru nemovitostí a dokladů týkajících se změny odběratele vody a plynu – viz odst. [28].

[35] Žalovaný se dostatečně zabýval odvolacími námitkami žalobce, které se týkaly termínu ukončení činnosti žalobce v provozovně T.G. Masaryka 39/6 – viz odst. [3] a [4]. Soud se ztotožňuje se žalovaným, který nepřihlédl ke změně tvrzení žalobce o ukončení činnosti v předmětné provozovně již v březnu 2005 doložené dohodou o skončení nájmu. Soud rovněž se žalovaným souhlasí, že samotné ukončení nájmu nemuselo vzhledem k osobě Ing. I. O. znamenat ukončení provozování činnosti žalobce v provozovně.

[36] Dále žalobce poukázal na to, že dne 13. 9. 2012 došlo k jednání – podání vysvětlení ve věci, na které nebyl přizván. Soud konstatuje, že v této souvislosti došlo k pochybení živnostenského úřadu. Jak bylo zjištěno ze správního spisu, zástupce společnosti MOVI, spol. s r.o. N. D. T. podal uvedeného dne, tedy po zahájení kontroly, ve věci vysvětlení dle §137 správního řádu. Podání vysvětlení dle uvedeného ustanovení je však úkonem před zahájením řízení, nikoliv důkazním prostředkem v průběhu řízení. Živnostenský úřad tedy pochybil při vypořádání námitek vznesených žalobcem a rovněž ve svém rozhodnutí, kde odkazoval na vypořádání námitek, pokud se opíral o sdělení zástupce společnosti MOVI, spol. s r.o. o převzetí objektu č.p. 39 v Břeclavi k 14. 10. 2009 a o nájmu žalobce v tomto objektu do konce roku 2009.

[37] Rovněž žalovaný pochybil, pokud při vypořádání námitek žalobce proti tomu, že se vedoucí kontrolního orgánu opíral o sdělení zástupce společnosti MOVI, spol. s r.o., pouze konstatoval, že přechod vlastnictví k nemovitosti T.G. Masaryka 39/6 a souvislost s ukončením činnosti žalobce na této adrese je doložena výpisem z katastru nemovitostí a doklady týkajícími se změn odběratele plynu a vody. Toto konstatování žalovaného je

správné, nicméně žalobce se konkrétně nevyjádřil ke vznesené námitce.

[38] Soud je však toho názoru, že uvedené pochybení nemělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí a nezpůsobuje jeho nepřezkoumatelnost. Je zřejmé, že v rámci podání vysvětlení nedošlo k žádným novým zjištěním ohledně skutkového stavu, jak je již uvedeno výše, termín ukončení činnosti provozovny byl dostatečně prokázán použitými důkazními prostředky.

[39] Dále žalobce namítal, že ač se správního deliktu dopustil, (přičemž trval na tom, že k ukončení činnosti provozovny došlo k 31. 3. 2005), odpovědnost zanikla podle §64 odst. 3 živnostenského zákona.

[40] Podle uvedeného ustanovení *„Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.“*

[41] Soud především konstatuje, že má ve shodě se správními orgány za prokázané, že k ukončení provozování v předmětné provozovně došlo k 15. 1. 2010, živnostenský úřad se o tom dozvěděl 15. 3. 2012, živnostenská kontrola byla zahájena 3. 4. 2012. Soud souhlasí se žalovaným, že předmětný delikt je deliktem trvajícím a trval až do dne 15. 8. 2012, kdy žalobce živnostenskému úřadu oznámil ukončení činnosti v provozovně. Z uvedeného je zřejmé, že k zániku odpovědnosti za škodu nedošlo, subjektivní i objektivní lhůta byla dodržena.

[42] Na dokreslení soud uvádí, že Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2005, čj. 5 A 164/2002-44 publikovaného pod č. 832/2006 Sb. NSS *„Trvajícím jiným správním deliktem je takový správní delikt, jímž pachatel vyvolá protiprávní stav, který posléze udržuje, popřípadě jímž udržuje protiprávní stav, aniž jej vyvolal. Jednání, jímž pachatel udržuje protiprávní stav, závadný z hlediska správního práva, tvoří jeden skutek a jeden správní delikt až do okamžiku ukončení deliktního jednání, tj. až do okamžiku odstranění protiprávního stavu. Lhůta pro uložení pokuty, případně pro zahájení řízení o uložení pokuty, začne běžet teprve od okamžiku ukončení trvajícího správního deliktu. Pokaždé, když se správní orgán dozví, že delikvent i nadále udržuje protiprávní stav, tj. že stále nedošlo k ukončení trvajícího jiného správního deliktu, počne vždy běžet nová subjektivní lhůta k uložení pokuty, resp. k zahájení řízení o uložení pokuty.“*

[43] Žalobce v žalobě uvedl nová tvrzení ohledně nemovitosti, ve které byla umístěna provozovna žalobce, která se týkají konkurzního řízení, dohody o předání nemovitosti s tím, že v nich není žádná zmínka o žalobci, týkají se manželů O. Příslušné listiny, pocházející z roku 2005 a 2008 doložil jako důkazy. Soud konstatuje, že tyto skutečnosti žalobce neuvedl ve správním řízení, jedná se o skutečnosti nové. Soud při přezkumu správního rozhodnutí vychází v souladu s §75 odst. 1 s.ř.s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Vzhledem k tomu není možno k těmto tvrzením a důkazům přihlídnout.

[44] Dále žalobce poukázal na část odůvodnění rozhodnutí živnostenského úřadu, ze kterého vyplývá, že živnostenský úřad vyhodnotil jako okolnost přitěžující, že účastník popřel svá

tvrzení a předložil listinu o ukončení nájmu prostor provozovny k datu 31. 3. 2005, které se blíží datu rozhodnému pro promlčení. Uvedl, že z použité formulace je patrná podjatost správního orgánu. Soud konstatuje, že žalobce v žalobě neuvedl námitku podjatosti vůči konkrétní úřední osobě, ani neuplatnil námitky vůči tomu, jak se správní orgány vypořádali s námitkou podjatosti, kterou vznesl ve správním řízení. Soud tedy neměl důvod se námitkou podjatosti zabývat. Pokud žalobce nesouhlasil s odůvodněním rozhodnutí živnostenského úřadu, mohl své námitky uplatnit v rámci odvolání.

V. Závěr a náklady řízení

[45] Krajský soud v Brně tedy neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[46] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 27. 7. 2015

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu